

[Gunhild Due.]

215 kvalificerede ansøgere til kapitel IV-husene, som blev afvist, fordi bevillingerne ikke slog til, mens der til kapitel VI-husene var plads til 12 lån mere, end der var kvalificerede ansøgninger til; der var altså overskud af bevillinger. Fordelingen mellem de to kategorier er ikke rimelig, synes jeg, og slet ikke når man tænker på, hvor store krav der stilles om kvalifikation til ansøgerne til kapitel IV-husene, i modsætning til de krav, der stilles til ansøgerne til kapitel VI-husene.

Nu har jeg ikke meget håb om at få den million flyttet tilbage under den nuværende regering, men jeg har en anden idé, som jeg gerne vil prøve at lufte her — en idé til en slags udvidelse af lovens område, som jeg meget gerne vil bede landbrugsministeren om at overveje. Vi ved jo, at på grund af landbrugets forhold i disse år tvinges en masse landmænd over i andet erhverv; mange af dem må ikke alene skifte erhverv, men også boligmiljø, og det går naturligvis udmærket for en del af dem, men der er også mennesker, for hvem dette at flytte fra land til by samtidig med at skifte erhverv giver anledning til vanskeligheder. Ofte sælger sådanne landmænd deres boliger til mere velhavende byboer, der har råd til at gøre disse boliger i stand. En ny undersøgelse har vist, at især stuehusene ved de små landbrug er dårlige. Det er jo de små landbrug, der nedlægges i dag, og enhver med lidt kendskab til forholdene ved, at netop på disse brug har der ikke været overskud til at forbedre boligen med. Jeg mener, at overgangen til andet erhverv ville lettes for mange mennesker, ikke mindst de lidt ældre landmænd, hvis de ikke samtidig med at skifte erhverv også skulle skifte boligmiljø. Og da afstanden jo ikke betyder så meget i vore dage, var det måske en idé at stille nogle penge til rådighed til billige lån — nogle af dem kunne måske komme fra kapitel VI-husene — til istandsættelse af disse boliger, sådan at de landmænd og -koner, der skal skifte erhverv, får chancen for at blive boende i deres naturlige miljø og ikke så let falder for fristelsen til at sælge deres hjem for derefter for sent at opdage, at tilpasningen til byforhold ikke er så hel let. Jeg tror, en sådan låneordning kunne

spare os for nogle af de sociale problemer, der senere dukker op hos utilpassede landbofamilier i byerne. Og rent menneskeligt ville det måske lette mange overgangen til andet erhverv.

Jeg håber, at ministeren forstår min tankegang og vil overveje problematikken. Måske i tilknytning til denne lov, men det er selvfølgelig ikke afgørende; måske skal man lave en selvstændig lov, det ved jeg ikke, men jeg vil egentlig tro, at den lovgivning, vi her behandler, kunne udvides til at omfatte en sådan ordning.

Og så vil jeg lige sige med hensyn til enkens ret til at fortsætte med at have en kapitel VI-bolig til de renteforhold, der er, at det synes jeg hun bør have, så længe hun driver sit landbrug på samme måde, som manden har gjort. Jeg synes ikke, man skal foretage ændringer i dette forhold og gøre hendes forhold vanskeligere, end de har været, så længe manden levede.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og skal i anledning af de fremførte bemærkninger blot føje dette til. Hr. A. W. Larsen gav udtryk for det ønskelige i et større rådgighedsbeløb, og det kan jeg kort svare på med at sige, at det er ikke økonomisk muligt. Beløbet er godt nok uændret, som det har været i en årrække, men situationen i år er jo ikke væsentligt forskellig fra tidligere. Vi har vel aldrig nogen sinde været i stand til at dække de kvalificerede ansøgere, så der er ikke mulighed for at få flere penge på denne konto.

Hr. Niels Ravn og hr. Niels Eriksen rejste en række problemer vedrørende ejerskifter, og jeg vil gerne tilsige min medvirken til, at vi får disse problemer løst, således at vi både generelt kan overveje ejerskiftekriteriet, som jo er aktuelt mange steder, hvor det kniber med at finde kvalificerede købere, og også specielt for kapitel VI-husenes vedkommende at enken kan få lov til at sidde på uændrede rentevilkår. Jeg vil derfor være villig til i udvalget at stille de fornødne ændringsforslag, således at man forhåbentlig ad den vej kan få en løsning af problemet.

Fru Gunhild Due mente at have 1 mill. kr. i klemme. Den har jo ligget der, kan jeg i hvert fald sige, i adskillige år, men der er jo